

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1897.

Treść: № 80. Rozporządzenie, którem na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 31. grudnia 1896, podaje się do wiadomości w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa nowy rozkład nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

80.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 27. marca 1897,

którem na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 31. grudnia 1896, podaje się do wiadomości w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem rolnictwa nowy rozkład nauk weterynarskich dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

§. 1.

Uczniowie szkoły głównej weterynarskiej są albo zwyczajni (immatrykulowani) albo nadzwyczajni.

§. 2.

Uczniami zwyczajnymi weterynaryi są ci, którzy uczęszczają na kursa weterynaryi według rozkładu nauk, jaki wówczas będzie obowiązywał.

§. 3.

Do przyjęcia na kursa weterynaryi w przynioście ucznia zwyczajnego potrzebne jest świadectwo egzaminu dojrzałości złożonego pomyślnie w tutejszo-krajowej szkole średniej (gimnazjum lub szkole realnej).

§. 4.

Na wyższe półrocza ci mogą być przyjęci, którzy odpowiednią część nauk weterynarskich skończyli już prawidłowo w innej równorzędnej szkole głównej weterynarskiej.

§. 5.

Pod względem przyjmowania i uczęszczania obowiązują podobne postanowienia jak w innych szkołach głównych.

§. 6.

Przepisany okres trwania kursu nauk weterynarskich wynosi cztery lata czyli ośm półroczy; doktorowie wszech nauk lekarskich mogą skończyć ten kurs w dwóch latach.

§. 7.

Ażeby półrocze było zwyczajnemu uczniowi weterynaryi wliczone w ustanowiony czas nauki, winien tenże otrzymać potwierdzenie, że uczęszczał na wszystkie przedmioty, które rozkładem nauk są przepisane na odnośne półrocze kursu weterynaryi.

Uczniom zwyczajnym wolno oprócz na obowiązkowe odczyty i ćwiczenia praktyczne zapisać się i uczęszczać także jeszcze na inne kolegia w szkole głównej weterynarskiej wykładane, o ile nie zbiegają się z przedmiotami obowiązkowymi.

§. 8.

Przedmioty obowiązkowe kursu czteroletniego są:

I. Rok.**1. półrocze.**

	godzin tygodniowo
1. Fizyka medyczna	5
2. Chemia	5
3. Zoologia ogólna i nauka o pasorzytach	5
4. Anatomia ogólna i histologia	2
5. Anatomia opisowa zwierząt domowych	5
6. Nauka podkownictwa	3
7. Ćwiczenia w sporządzaniu prepa- ratów anatomicznych i	
8. Ćwiczenia na pomoście kowalskim codziennie.	

2. półrocze.

	godzin tygodniowo
1. Chemia	5
2. Botanika z szczególnem uwzględnie- niem roślin pastewnych, lekarskich i jadowitych	5
3. Encyklopedia rolnictwa z uwzględ- nieniem uprawy roślin rolniczych a w szcze- gólności chorób roślin pastewnych	3
4. Anatomia opisowa zwierząt domowych	5
5. Embryologia	2
6. Ćwiczenia w laboratorium chemicznem,	
7. Ćwiczenia w używaniu mikroskopu i w ba- daniu tkanin normalnych,	
8. Ćwiczenia na pomoście kowalskim,	
9. nauka obchodzenia się i ćwiczenia w obcho- dzeniu się z zwierzętami domowymi, w ich ubieraniu i siodłaniu.	

II. Rok.**3. półrocze.**

	godzin tygodniowo
1. Anatomia topograficzna zwierząt do- mowych	5
2. Nauka hodowli zwierząt (nauka osą- dzania, nauka o rasach, o przychowku, o wy- karmianiu, higiena zwierząt domowych rolni- czych)	5
3. Fiziologia	5
4. Farmakognoza, farmakologia, toksy- kologia i nauka pisanie recept	5
5. Ćwiczenia w sporządzaniu preparatów anatomicznych,	
6. Ćwiczenia w badaniu rozmaitych ro- dzajów paszy,	
7. Ćwiczenia farmaceutyczne,	
8. Ćwiczenia na pomoście kowalskim.	

4. półrocze.

1. Nauka hodowli zwierząt (nauka osądza- nia, nauka o rasach, o przychowku, o wykarmia- niu, higiena zwierząt domowych rolniczych)	5
--	---

godzin
tygodniowo

2. Fiziologia	5
3. Patologia ogólna i doświadczalna i anatomia patologiczna	5
4. Bakteryologia (mikrobiologia)	2
5. Farmakognoza, farmakologia, toksy- kologia i nauka pisanie recept	2
6. Propedeutyka kliniczna	3
7. Ćwiczenia medyczno-chemiczne,	
8. ćwiczenia w nauce osądzania zwierząt do- mowych rolniczych,	
9. wycieczki w celu objaśniania praktycznie nauki hodowli zwierząt,	
10. ćwiczenia farmaceutyczne,	
11. ćwiczenia na pomoście kowalskim.	

III. Rok.**5. półrocze.**

	godzin tygodniowo
1. Anatomia patologiczna specjalna zwierząt domowych	5
2. Patologia specjalna i terapia chorób wewnętrznych, tudzież klinika chorób we- wnętrznych zwierząt domowych	10
3. Chirurgia łącznie z okulistyką i kliniką chirurgiczną	10
4. Nauka o instrumentach, bandażo- waniu i operacjach	3
5. Sekcje patologiczne,	
6. Ćwiczenia operacyjne i praktyczna nauka bandażowania	3
7. Ćwiczenia w używaniu zwierciadła ocznego,	
8. Ćwiczenia na pomoście kowalskim.	

6. półrocze.

1. Patologia specjalna i terapia chorób wewnętrznych, tudzież klinika chorób we- wnętrznych zwierząt domowych	10
2. Chirurgia łącznie z okulistyką i kliniką chirurgiczną	10
3. Położnictwo	3
4. Historia weterynaryi	1
5. Sekcje patologiczne,	
6. Ćwiczenia patologiczno-histologiczne i bakte- ryologiczne,	
7. Ćwiczenia operacyjne i praktyczna nauka bandażowania,	
8. Ćwiczenia położnicze (na fantomie i żywych zwierzętach),	
9. Ćwiczenia na pomoście kowalskim.	

IV. Rok.**7. półrocze.**

	godzin tygodniowo
1. Patologia specyalna i terapia chorób wewnętrznych, tudzież klinika chorób wewnętrznych zwierząt domowych	10
2. Chirurgia łącznie z okulistyką i kliniką chirurgiczną	10
3. Nauka o zarazach z demonstracyami	2
4. Weterynarya polityczna (weterynarya sądowa, oględziny bydła i mięsa, policja weterynarska)	4
5. Seminarjum do nauki weterynaryi politycznej (raz na tydzień 2 godziny),	
6. sekcye patologiczne,	
7. poliklinika.	

8. półrocze.

	godzin tygodniowo
1. Patologia specyalna i terapia chorób wewnętrznych, tudzież klinika chorób wewnętrznych zwierząt domowych	10
2. Chirurgia łącznie z okulistyką i kliniką chirurgiczną	10
3. Poliklinika,	
4. klinika ambulatorska w mieście i najbliższej okolicy,	
6. wysyłanie uczniów po kilku na pewien czas do powiatu politycznego celem wprowadzenia ich w praktykę weterynarską,	
6. ćwiczenia i wycieczki celem kształcenia się w nauce weterynaryi politycznej,	
7. sekcye patologiczne.	

§. 9.

Lekarze, to jest doktorowie wszech nauk lekarskich, mogą być przypuszczeni do egzaminów ścisłych celem uzyskania dyplomu weterynarskiego, jeżeli uczęszczali prawidłowo do szkoły głównej weterynarskiej na kollegia tutaj wymienione; takowe są:

1. anatomia opisowa zwierząt domowych,
2. anatomia topograficzna,
3. nauka hodowli zwierząt,
4. farmakologia, farmakognozya, toksykologia i nauka pisania recept,
5. patologia ogólna i anatomia patologiczna.
6. propedeutyka kliniczna,
7. encyklopedia rolnictwa z uwzględnieniem uprawy roślin rolniczych, a w szczególności chorób roślin pastewnych,
8. nauka podkownictwa.
9. patologia specyalna i terapia chorób wewnętrznych z kliniką chorób wewnętrznych,
10. nauka o zarazach z demonstracyami,
11. chirurgia i klinika chirurgiczna,

12. nauka o instrumentach, bandażowaniu i operacyach,
13. położnictwo weterynarskie,
14. weterynarya polityczna,
15. seminarjum nauki weterynaryi politycznej,
16. historia i literatura weterynaryi,
17. nauka obchodzenia się i ćwiczenia w obchodzeniu się ze zwierzętami domowymi, ich ubieraniu i siodłaniu.
18. ćwiczenia w sporządzaniu preparatów anatomicznych,
19. ćwiczenia w badaniu paszy wszelkiego rodzaju,
20. ćwiczenia w nauce osądzania zwierząt domowych rolniczych,
21. sekcye patologiczne,
22. ćwiczenia patologiczno-histologiczne i bakteriologiczne,
23. ćwiczenia w operacyach chirurgicznych i praktyczna nauka bandażowania,
24. ćwiczenia w używaniu zwierciadła ocznego
25. ćwiczenia położnicze,
26. ćwiczenia w podkownictwie,
27. poliklinika,
28. klinika ambulatorska w mieście i okolicy,
29. wysyłanie grupami na pewien czas do powiatu politycznego,
30. ćwiczenia i wycieczki celem kształcenia się w weterynaryi politycznej,

§. 10.

Ćwiczenia objęte rozkładem nauk odbywają się grupami a to w taki sposób, że nigdy nie zbiegają się z sobą, jeżeli w tem samem półroczu przypada kilka rodzajów ćwiczeń obowiązkowych.

Egzamina postępu.**§. 11.**

Uczniowie weterynaryi mogą tylko w takim razie być zapisani na II a względnie III rok, jeżeli zdali z powodzeniem odnośny egzamin postępu.

§. 12.

Egzamin postępu przy przejściu na II rok (*Tentamen physicum*) obejmuje następujące przedmioty:

1. fizykę medyczną,
2. chemię,
3. zoologię ogólną i naukę o pasorzytach,
4. botanikę (z szczególnem uwzględnieniem roślin pastewnych, lekarskich i jadowitych,
5. encyklopedyę rolnictwa z uwzględnieniem uprawy roślin rolniczych a w szczególności chorób roślin pastewnych.

§. 13.

Egzamin postępu przy przejściu na III rok, (*Tentamen biologicum*) obejmuje:

1. Naukę hodowli zwierząt (naukę osądzania, naukę o rasach, o przychowku, o karmi, higienę zwierząt domowych rolniczych),

2. anatomię zwierząt domowych łącznie z anatomią topograficzną, histologią i embryologią,

3. fizyologię,

4. farmakologię (farmakognozę, toksykologię i naukę o pisaniu recept).

§. 14.

Do egzaminów postępu mogą być przypuszczeni tylko ci uczniowie, którzy skończyli prawidłowo I, a względnie II rok.

§. 15.

Egzamina postępu odbywają się zwyczajnie w miesiącu lipcu; terminy poszczególnych egzaminów podają się do wiadomości wywieszeniem ogłoszenia.

Jeżeli jakaś przeszkoda nie pozwoli docentowi odbywać egzaminu postępu, grono profesorów wyznacza zastępcę.

§. 16.

Stopnie egzaminów postępu są: „celująco“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „niedostatecznie“.

§. 17.

Wyniki egzaminów postępu zapisują egzaminatorowie w katalogu rocznym, jakoteż w książce frekwencyjnej dotyczącego kandydata.

Na żądanie kandydatów, należy im wydawać także osobne świadectwa egzaminów postępu.

§. 18.

Jeżeli na egzaminie postępu kandydat otrzymał tylko z jednego przedmiotu stopień „niedostateczny“, może być przypuszczony po wakacjach do ponowienia egzaminu.

Jeżeli tenże z dwóch przedmiotów, albo na egzaminie ponownym z jednego przedmiotu otrzymał stopień „niedostateczny“, albo, jeżeli bez legalnego usprawiedliwienia się nie poddał się w ustanowionym terminie egzaminowi postępu, może być przypuszczony dopiero po upływie roku do ponowienia całego egzaminu postępu (*tentamenu*), jeżeli w ciągu tego czasu był zapisany jako uczeń w jednej ze szkół głównych weterynaryi.

Kandydatom wolno wprowadzić uczęszczać na wykłady, które dopiero w wyższych półroczach są obowiązkowymi, nie nabywają jednak przez to prawa, żeby im te półroczna wliczono w przepisany prawidłowy czas nauki.

§. 19.

Cały egzamin postępu (*tentamen*) wolno tylko raz ponawiać.

Ci kandydaci, którzy przy ponawianiu całego egzaminu postępu (*tentamenu*) okazały wiedzę niedostateczną, są przeto wyłączeni od dalszego odbywania kursu nauk weterynarskich.

Wyjątkowo na wniosek grona profesorów może Ministerstwo wyznań i oświaty pozwolić na jeszcze jedno (ostatnie) ponowienie.

Egzamina ścisłe w celu uzyskania dyplomu na weterynarza.

§. 20.

Celem uzyskania dyplomu weterynarskiego kandydaci, którzy skończyli przepisany rozkładem kursu nauk weterynarskich, poddać się mają egzaminom ścisłym z umiejętności weterynarskich.

§. 21.

Do egzaminów ścisłych kandydat zgłosić się ma u rektora szkoły głównej weterynarskiej i złożyć metrykę chrztu lub urodzenia, świadectwo dojrzałości i dowód, że w austriackiej szkole głównej weterynarskiej skończył prawidłowo nauki.

Do II, a względnie do III egzaminu ścisłego może kandydat być przypuszczony dopiero wtedy, gdy zda z powodzeniem I, a względnie II egzamin ścisły.

Termin egzaminów ścisłych wyznacza rektor.

§. 22.

Z trzech egzaminów ścisłych z umiejętności weterynarskich obejmuje:

A. Pierwszy egzamin ścisły:

1. naukę hodowli zwierząt (naukę osądzania, naukę o rasach, o przychowku, o wykarmianiu, higienę zwierząt domowych rolniczych),

2. anatomię opisową i topograficzną zwierząt domowych, histologię, embryologię,

3. fizyologię,

4. farmakologię łącznie z farmakognozą, toksykologią i nauką pisania recept.

B, Drugi egzamin ścisły obejmuje:

1. patologię ogólną i zootomię patologiczną łącznie z bakteryologią (mikrobiologią),
2. patologię specyjalną i terapię chorób wewnętrznych, tudzież naukę o zarazach,
3. weterynaryę polityczną.

C. Trzeci egzamin ścisły obejmuje:

1. chirurgię łącznie z okulistyką i nauką operacyi,
2. położnictwo,
3. podkownictwo.

§. 23.

Egzamin tak teoretyczny jak i praktyczny z każdego przedmiotu egzaminów ścisłych odbywa się razem jako jeden akt egzaminacyjny.

§. 24.

Egzamina częściowe praktyczne odbywają się na dotyczących zwierzętach i przedmiotach demonstracyjnych (preparatach, instrumentach itd.). W szczególności wymagać należy od kandydatów, co następuje:

- a) W części praktycznej egzaminu z nauki hodowli zwierząt winien kandydat osądzić formę ciała przedstawionego mu zwierzęcia, zbadać paszę, mierzwę wszelkiego rodzaju itp. i wydać sąd o tych przedmiotach.
- b) W części praktycznej egzaminu z anatomii ma kandydat
  - α) na kościach i częściach kości, jakoteż na wszelkich innych preparatach anatomicznych opisać i nazwać części;
  - β) na trupie lub części trupa otworzyć jamę ciała, lub odsłonić przez preparacyę pewien utwór i dotyczące organa objaśnić anatomicznie;
  - γ) preparat mikroskopiczny gotowy, przez siebie sporządzony lub okazany zbadać i objaśnić.
- c) Przedmiotem części praktycznej egzaminu z fizjologii, są głównie reakcyę medyczno-chemiczne (badania moczu, krwi, mleka, wody itd.), tudzież objaśnienie najważniejszych aparatów fizjologicznych.
- d) W części praktycznej egzaminu z farmakognozji i farmakologii dać ma kandydat wyjaśnie-

nie co do okazanych mu roślin lekarskich, drogerji, wytworów farmaceutycznych i zrobić lekarstwa.

- e) W części praktycznej egzaminu z anatomii patologicznej winien kandydat
  - α) wykonać sekcję patologiczną, objaśnić znalezione zmiany patologiczne narządów i wydać diagnozę, podyktować do protokołu wyniki sekcji i opinię;
  - β) zbadać i objaśnić preparat gotowy patologiczno-histologiczny lub bakterjologiczny przez niego samego zrobiony lub taki, który mu będzie przedstawiony.
- f) W części praktycznej egzaminu z patologii i terapii chorób wewnętrznych i nauki o zarazach winien kandydat rozpoznać anamnezę przedstawionego lub przedstawionych mu chorych zwierząt, wykonać badanie kliniczne, podać jego wyniki, określić diagnozę zachodzącego przypadku choroby, przepowiedzieć jakiego przebiegu i końca oczekiwać należy i wskazać odpowiedni sposób postępowania a według okoliczności przepisać potrzebne lekarstwa.
- g) W części praktycznej egzaminu z chirurgii weterynarskiej winien kandydat
  - α) rozpoznać anamnezę przedstawionego lub przedstawionych mu chorych zwierząt, wykonać badanie kliniczne, podać jego wyniki, określić diagnozę choroby, przepowiedzieć jakiego przebiegu i końca oczekiwać należy, wskazać odpowiedni sposób postępowania;
  - β) omówić indykacyę i metody operacyi i wykonać ją na żywym zwierzęciu lub na trupie, tudzież dać wyjaśnienie co do instrumentów chirurgicznych i bandaży,
- h) W części praktycznej egzaminu z podkuwania kopyt i racic, winien kandydat zbadać kopyta lub racice zwierzęcia, które ma podkuć, dać objaśnienie co do ich stanu, podać odpowiedni sposób podkucia i wykonać podkucie.

§. 25.

Wszystkie egzamina ścisłe odbywają się publicznie, przewodniczącemu jednak wolno ograniczyć wstęp do weterynarzy, lekarzy i uczniów weterynaryi.

§. 26.

Komisya do każdego przedmiotu egzaminów ścisłych składa się z rektora lub jego zastępcy, który jest przewodniczącym, z egzaminatora i z komisarza rządowego.

Podczas egzaminu powinien zawsze być obecnym prócz egzaminatora przynajmniej jeszcze drugi członek komisyi.

§. 27.

Na egzaminach ścisłych funkcję egzaminatorów sprawują reprezentanci odnośnych przedmiotów.

§. 28.

Komisarza rządowego, którym powinien być weterynarz, a który także może należeć do grona nauczycielskiego szkoły głównej weterynaryi, mianuje Ministerstwo oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych przed rozpoczęciem się roku szkolnego na ten rok szkolny.

§. 29.

Egzamina częściowe każdego egzaminu ścisłego stanowią całość nierozdzielną i można zgłaszać się tylko do całego egzaminu ścisłego.

Poszczególne akty egzaminacyjne, kolejno po sobie następujące, wyznacza rektor w obrębie najwięcej dni czterech.

§. 30.

Z końcem każdego egzaminu częściowego egzaminów ścisłych, egzaminator zapisuje w osobnym protokole wynik onegoż w stopniach „celująco“ „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i oznajmia kandydatowi.

§. 31.

Żaden egzamin ścisły nie może być uważany za złożony z powodzeniem, jeżeli kandydat otrzymał choćby tylko na jednym egzaminie częściowym stopień „niedostateczny“.

W przypadku tym kandydat może być po trzech miesiącach przypuszczony do ponowienia tego egzaminu częściowego, który zdał niepomyslnie.

Jeżeli i na tym ponownym egzaminie kandydat otrzyma znowu stopień „niedostateczny“, może być jeszcze raz przypuszczony do ponownego egzaminu po następnych trzech miesiącach.

Do trzeciego ponowienia stosują się postanowienia §. 35.

§. 32.

Jeżeli kandydat, zdając egzamin ścisły, otrzymał stopień „niedostateczny“ na więcej niż jednym egzaminie częściowym, przypuszczony być może do ponowienia całego egzaminu ścisłego po sześciu miesiącach. Jeżeli ponawiając go otrzyma choćby na jednym egzaminie częściowym stopień „niedostateczny“, może być przypuszczony podobnie tylko do ponowienia jeszcze raz całego egzaminu ścisłego po dalszych sześciu miesiącach. Co się tyczy trzeciego ponowienia obowiązują postanowienia §. 35.

§. 33.

Jeżeli kandydat cofnie się podczas egzaminu częściowego lub po rozpoczęciu się egzaminu ścisłego bez legalnego usprawiedliwienia się nie stawia się w terminach wyznaczonych mu do dalszych egzaminów częściowych, ponowić ma cały egzamin ścisły, można jednak przypuścić go do niego dopiero po upływie trzech miesięcy.

W razie usprawiedliwionej przerwy egzaminu ścisłego, można wyznaczyć mu nowy termin do dalszego ciągu.

§. 34.

Jeżeli kandydat otrzyma na każdym egzaminie częściowym stopień najmniej „dostateczny“ w takim razie, gdy się cały egzamin ścisły skończy, przewodniczący oznacza stopień ogólny.

Jeżeli stopni pomyslnych jest tyle co mniej pomyslnych, oznacza się stopień ogólny podług mniej pomyslnych.

Wynik zapisuje się natychmiast w protokole egzaminów ścisłych i oznajmia się go kandydatowi publicznie.

§. 35.

Na trzecie ponowienie egzaminu częściowego lub całego egzaminu ścisłego może pozwolić tylko Ministerstwo oświaty po wysłuchaniu grona profesorów.

Jeżeli kandydat nie otrzyma tego pozwolenia, albo jeżeli i przy trzecim ponowieniu nie zda egzaminu, wyłącza się go na zawsze od uzyskania dyplomu weterynarskiego w szkole głównej weterynarskiej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jakoteż od nostryfikacji dyplomu weterynarskiego za granicą uzyskanego.

§. 36.

Kandydatowi może być wydane świadectwo wyniku egzaminu ścisłego przez rektora podpisane,

w którym zapisać należy stopnie uzyskane na egzaminach częściowych, jakoteż stopień ogólny.

§. 37.

Jeżeli kandydat zdał pomyślnie egzamina ścisłe, promowuje się go na weterynarza.

Promocya zasadza się na publicznem przyznaniu kandydatowi dyplomu weterynarskiego i na odebraniu od niego uroczystego przyrzeczenia, które czyni przez podanie ręki rektorowi szkoły głównej weterynarskiej w obecności dwóch promotorów, którzy także podpisują dyplom.

Funkcyę promotorów sprawują po kolei wszyscy profesorowie szkoły głównej weterynarskiej.

§. 38.

Dyplom weterynarski wygotowuje się w języku łacińskim.

Osnowę dyplomu, jakoteż formułę uroczystego przyrzeczenia poda do wiadomości Ministerstwo oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

§. 39.

Dyplom weterynarski uzyskany przez cudzoziemców, nie uprawnia ich do wykonywania praktyki weterynarskiej w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dopóty, dopóki nie nabydą prawa obywatelstwa austriackiego.

Formularz dyplomu dla cudzoziemców powinien zawierać ostrzeżenie temu postanowieniu odpowiednie.

§. 40.

Taksy egzaminacyjne ustanowić należy w taki sposób, żeby co do egzaminów postępu przypadły dla każdego egzaminatora trzy (3) złote, a co do każdego egzaminu częściowego egzaminów ścisłych dla każdego egzaminatora sześć (6) złotych, dla innych zaś członków komisji egzaminacyjnej po trzy (3) złote.

Co do egzaminów poprawczych odpada połowa kwot ustanowionych.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

Ledebur r. w.

